

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 224/2020
26.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Данијеле Николић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против туженог Привредног друштва за дистрибуцију електричне енергије „Електросрбија“ Д.О.О. Краљево – „Електродистрибуција“ из Чачка, ради накнаде штете, одлучујући о захтеву Вишег суда у Чачку за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету, у седници одржаној 26.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев Вишег суда у Чачку за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету.

Образложење

Пред Општинским судом у Чачку вођен је поступак ради накнаде штете тужиоца АА из ... против туженог Привредног друштва за дистрибуцију електричне енергије „Електросрбија“ ДОО Краљево – „Електродистрибуција“ из Чачка. Решењем Општинског суда у Чачку П1 449/04 од 14.11.2006. године, утврђено је да је тужба повучена, а решење о повлачењу је постало правноснажно доношењем решења Окружног суда у Чачку Гж 2201/08 од 21.01.2009. године. Након тога је одлучено о трошковима поступка решењем Основног суда у Чачку донео П1 291/14 дана 22.03.2014. године које је укинута решењем Вишег суда у Чачку Гж1 17/17 од 16.10.2017. године, а потом је по тужиочевом захтеву за доношење допунског решења у предмету Вишег суда у Чачку Гж1 2/15, Виши суд у Чачку донео решење Гж1 2/15 дана 16.10.2017. године којим је захтев тужиоца одбацио као недозвољен. По захтеву тужиоца од 18.02.2018. године, Виши суд у Чачку је донео решење Гж1 2/15 од 27.05.2019. године којим је захтев тужиоца за доношење допунског решења Вишег суда у Чачку Гж1 2/15 од 15.01.2016. године одбацио као недозвољен. Затим је тужилац Апелационом суду у Крагујевцу, Врховном касационом суду и Републичком јавном тужиоцу изјавио жалбу, захтев за ревизију, захтев за заштиту законитости, захтев за решавање спорног правног питања и захтев за ванредно преиспитивање правноснажне судске одлуке против решења Вишег суда у Чачку Гж1 2/15 од 27.05.2019. године. О овом захтеву је одлучио Основни суд у Чачку решењем П1 291/14 од 02.10.2019. године, тако што је одбацио као недозвољене жалбу, захтев за ревизију, захтев за заштиту законитости, захтев за решавање спорног правног питања и захтев за ванредно преиспитивање правноснажне судске одлуке – решења Вишег суда у Чачку Гж1 2/15 од 27.05.2019. године. По пријему овог решења тужилац је преко Основног суда у Ужицу изјавио жалбу 09.04.2020. године наводећи да у свему остаје при наводима из

претходне жалбе, а истакао је и приговор месне ненадлежности Вишег суда у Чачку да одлучује по својој одлуци уз молбу да се предмет достави на надлежност Апелационом суду у Крагујевцу. Потом је Виши суд у Чачку предложио да се одреди други стварно надлежан суд за поступање у овој правној ствари (ради одлуке о жалби тужиоца против решења Основног суда у Чачку П1 291/14 од 02.10.2019. године), имајући у виду и предлог странке за одређивање другог стварно надлежног суда. Оправдан разлог по закључку Вишег суда у Чачку је тај што је тужилац жалбу, захтев за ревизију, захтев за заштиту законитости, захтев за решавање спорног правног питања и захтев за ванредно преиспитивање правноснажне судске одлуке уложио против решења Вишег суда у Чачку Гж1 2/15 од 27.05.2019. године.

Дописом од 07.10.2020. године, Виши суд у Чачку је предмет доставио Врховном касационом суду са захтевом за одређивање другог стварно надлежног суда за одлучивање у овој правној ствари.

Одлучујући о наведеном захтеву на основу члана 62. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 1 Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да захтев није основан.

Одредбом члана 62. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да највиши суд одређене врсте у Републици Србији може, на предлог странке или надлежног суда, одредити да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд са његовог подручја ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други важни разлози.

По оцени овог суда, у овој парници нису испуњени услови за тражену делегацију из члана 62. ЗПП, зато што изнети разлози не указују да је очигледно да ће се лакше спровести поступак пред другим стварно надлежним судом, нити да постоје други оправдани разлози који би били од утицаја за делегацију другог стварно надлежног суда.

На основу члана 62. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци решења.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправака
управитељ писарнице
Марина Антонић**